

[Ole Olsen]

sted mellem 250 og 300 mill. kr. svarende til halvdelen af provenuet. Hr. Glistrup siger så, at det er så lidt i forhold til det samlede underskud. Jeg vil bestemt ikke være den, der nedvurderer hr. Glistrups intelligens eller kløgt, det tror jeg nok jeg ville slippe dårligt fra, og jeg tror, at alle er fuldstændig overbevist om hr. Glistrups intelligens og kløgt. Derfor tror jeg heller ikke rigtig på, at hr. Glistrup er i helt god tro, når han siger noget i retning af, at kan den tage den, kan den også tage den osv., og siger, at det spiller ingen rolle, vi kan sagtens slække her. Hvis hr. Glistrup og fremskridtspartiet mente deres store katalog ved finanslovbehandlingen og hele deres politik rigtigt, ville man ikke komme med betragtninger af denne art.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan såmænd da godt forstå, at de konservative kommer med et forslag om arveafgiften, for det er meget godt, at ministeren overvejer et forslag, men nu blev værdistigningsafgiften lige nævnt. Den fik vi løfte om i oktober, i november, i december, i januar, og nu har vi fået at vide, at den i hvert fald ikke kommer inden 1. februar. Kommer den mon i februar? Pas nu på ikke at love noget, der heller ikke kan holdes.

Hvis ministeren nu giver sig til sådan på alvorlig vis at overveje arveafgiften, er der et særligt problem, der har forbindelse med erhvervslivet. Der er virkelig store problemer ved at lade en erhvervsvirksomhed gå i arv, ja, tit er det umuligt, og det skader meget tit erhvervsvirksomhedens fortsættelse. Jeg synes, der er grund til at overveje, hvordan vi kan klare det problem.

Med hensyn til selve arveafgiftsforslaget, som det foreligger, må de konservative naturligvis være glade for, at hr. Jeppe Kristensen var meget velvilligt indstillet, når det kom til udvalgsbehandling, meget velvilligt. Men jeg kunne dog også forstå, at venstre ikke var så velvillig, at man agtede at stemme for forslaget. Så ved jeg egentlig ikke, hvad der ligger i det at være meget velvillig.

Når man ser på danske arveafgifter som helhed, er vi nødt til at erkende, at de er overordentlig lempelige. Hvis vi sammenligner danske arveafgifter med andre store lande, som vi i andre henseender henviser til, f. eks. Storbritannien og USA, må vi konstate-

re, at de danske arveafgifter er overordentlig lave.

Men der er ét punkt i de konservatives forslag, som jeg gerne vil støtte, og det gælder en arvelod på 8.000 kr. Det er urimeligt i vore dage med den købekraft, som kronen efterhånden har, at begynde så lavt. Når man går op til 16.000 kr., er det et meget, meget beskedent fremskridt. Man behøver ikke at lade dette beløb, der altså bør være væsentlig større end 8.000 kr., have den virkning, at man hvert år kan lade 8.000 kr. gå i arv uden afgift. Det kunne man godt skille ad og så begynde med et rimeligere og højere beløb, der tager hensyn til, at befolkningens gennemsnitlige indtægt i dag ligger på over de 50.000 kr., og at 8.000 kr. derfor er et meget lavt beløb at begynde at opkræve arveafgift af. Så kan vi snakke om, hvorvidt vi skal forhøje satserne, når vi kommer op på de virkelig store beløb.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg havde nær sagt: hvad skal man sige til forslagsstillerne, for problemet er ikke så enkelt, at det bare kan stilles op som noget med arv, og så er den klar. Der er to væsentlige problemer i lovforslaget og i arveafgiften i det hele taget. Vi må erkende, at en arveafgift kan være belastende for overdragelse af en erhvervsjendom, ja, den kan måske forhindre, at ejendommen kan gå i arv. Det er et problem, som vi må erkende, og vi burde ud fra den synsvinkel nedsætte arveafgiften. Og hvis vi skal se på det rent nationaløkonomisk, er der et andet problem. Vi kan tage f. eks. en ejendom, som har fået en værdi på 5 mill. kr. – dem er der jo mange af – ikke på grund af en arbejdsindsats, men på grund af den almindelige værdistigning i samfundet. Den arves af 5 børn, der får 1 mill. kr. hver. Hvad med disse penge? De går jo til rent privat forbrug, og der arves mange milliarder kroner i dette land, som går direkte ud i privat forbrug; det er med til at ødelægge vores økonomi herhjemme, det har en vis virkning på vores valutaunderskud og vores handelsbalanceunderskud, at så mange penge går til forbrug.

De fleste af os i dette ting må jo erkende, at når vi har fået en gave, har vi ikke investeret den i erhvervsvirksomhed, så har vi såmænd brugt den til en bedre bil, til et som-